

פ ר ט י - כ ל

ישיבה שלא מן המניין של המטעלה הזמנית

סי' סיון חס"ח - 28.6.48

- יב/ג/ש"ח -

נוכחים מישיבה השרים: ד. בן-גוריון

ט. בנטוב

ס. ברנשטיין

י. גרינבוים

הרב י. ל. מיטמן

א. ציזלינג

א. קמלן

ט. רוזנבלים

ב.ש. שיטרית

ט. שמירא

ט. שרתוק

נעדרים מהישיבה השרים: הרב י.מ. לוין (בירוטלים)

דוד רמז (בחוף-לארץ)

זאב שרף - מזכיר.

סדר היום: א. סדר הנהלת הישיבה של מועצת המדינה

ב. המצב לאחר המקרה עם חאצ"ל.

א. סדר הנהלת הישיבה של מועצת המדינה

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: בהתאם לתקנון המועצה, מגדיר היושב-

ראש את זמן הוויכוח בכל סעיף וסעיף:

היום עומד על הפרק רק סעיף אחד, ואין שאלה של הגבלת זמן.

אעפ"י כן הייתי מציע לקבוע דבע שעה לכל אחד מהנואמים.

השר ס. רוזנבליט: לחבר הממשלה שידבר בשם צריכה

להינתן רשות הדיבור בכל עת.

השר מ. שפירא: אני חושב שכל אחד ידבר בשט עצמו.

השר ט. רוזנבליט: חבר הממשלה שידבר בשם עצמו צריך

להרשט ברשימת הנואמים.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: אני אמסור את הענין וזה יימשך 10

דגעים לכל היותר. מי שירצה להגן על

עמדת הממשלה, יוכל לעשות זאת; חברי הממשלה יכולים לדבר גם

כחברי המועצה.

השר מ. שפירא: ומה אם חבר הממשלה ירצה לדבר נגד

עמדת הממשלה?

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: בהנהלת הטוכנות היה הצוהג, שבמקרים

מיוחדים נתקבלה החלטה מפורשת שיכול

חבר לדבר נגד עמדת הטוכנות. לדעתי צוהג זה צריך לחול גם על

הממשלה.

השר א. איזלינג: דעתי שהפעם צריך לתת חופש לחברי

הממשלה לדבר גם נגד עמדתה.

ב' 8/8/57

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: במקרה זה אני מסכים, בדרך כלל
צריך לקבוע שחבר ממשלה יכול לדבא
נגד עמדתה רק אם תהיה על כך החלטה מפורשת.

ג. המצב לאחר המקרה עם אצ"ל

השר הרב י.ל. פיינמן: אתמול היתה החלטה בממשלה שלא לאסור איש, אבל אתם עברתם על החלטה זו. לא היתה שום רשות להגביר את הזעם שיטנו ביטוב בלאו-הכי. אך מה שנעשה נעשה ועכשיו, לשם השקטת הרוחות, אני דורש בשם קבוצת חברי הממשלה לתת מיד צו לשחרר את כל הנאסרים לפני כל דיון ובירור.

השר מו שרתוק: רוצה אני לקבוע שלא נתקבלה שום החלטה שלא לאסור אנשים; לא נתקבלה שום החלטה לאסור, אך גם לא נתקבלה שום החלטה שלא לאסור. אילו הוצעה החלטה כזאת, הייתי מצביע נגדה. איש לא הציע שלא לאסור; הצעה כזאת לא נשמעה. נכון שאני הצעתי לאסור את ביגין (וכשאתר מר רוזנבלים, שהוא תומך בכל הצעותי, הבינודתי שהוא תומך גם בהצעה זו); ואז היו חברים שדיברו נגד זה. זה כל מה שהיה. שום החלטה לא נתקבלה. ההצעה שלי לאסור את ביגין לא הועמדה כלל לפני, ואינני טוען שהחלטה כזו נתקבלה, אך לא נתקבלה גם החלטה שלא לעשות מאסרים בכלל.

השר נ. שפירא: אמרנו ששוב לדון בענין מאסרים. לנו היה ברור שטוב דבר חדש לא יקרה עד שהממשלה לא תחאסף. בינתיים קרו דברים רציניים מאוד. הם רציניים קודם כל מפני שלא היתה/על כך ומישהו לקח לעצמו את הסמכות לאסור אנשים; שנית, מפני אופן המאסר. יש עדות שהתקיפו את "מצודת זאב", השתמשו בפצצות הפחדה, אסרו ששים איש מאלה שירדו מהאניה. אני שואל מי נתן רשות למסטר או לצבא לאסור אנשים בלי החלטת הממשלה? אתמול, לאחר התייעצות עם חבר הממשלה, נחתי הוראה לטפל בהם כעולים;

כאשר פנו ובקשו עזרה כפוליים, חשבתי שאין צורך להכניסם בבתי העולים שלנו, אבל אמרתי להושיט להם עזרה מחוץ לבתי העולים. מי נתן אחר כך את הצו לאסור אותם בצורה כזאת?

אני הוטף בהצעתו של הרב פיישמן לשחרר

מיד את כל העצורים. אנחנו עומדים בגני שפיכת דם רב בעיר זו, ועוד אינני יודע מה יהיה היום בירוסלים ובנתניה. יש הדים חמורים מאד ממקומות רבים בארץ. אינני מדבר על מה שקרה, אם היה זה נכון להטביץ אניה עם נשק בלב תל-אביב ולטנות עשרים אלף איש באמצע הלילה, אם כך צריכים היינו לטפל באניה, או שהיינו צריכים לקבל הצעות אחרות שהיו מונעות מאתנו את האטרן הזה. אבל נעשה דבר שאינו חוקי, שאינו יהודי - התנפלו על אנשים, אסרו אותם. אני רוצה לשאול אם שר המשטרים ידע על זה? אני רוצה לשאול אם שר המשטרה ידע על זה? מי נותן הוראות לאסור אנשים בלי רשות הממשלה? ביחוד שאין זה רק ענין של מאסר אנשים - זה גם ענין פוליטי עדין מאד. יש כבר לא מעט הרוגים וכחמשים מצועים. היכן עושים צעדים כאלה בלי לשאול את דעת חברי הממשלה, בכל אחד מהם נושא באחריות ידועה?

השר א. ציזלינג: מן החובה להעמיד את הדברים על אמתיותם.

ואני מציע שיפוענחו מיד אותם קטעי

המסינוגרמה העוסקים בהחלטות. סוף סוף אי-אפשר מה להצביע מה שהוחלט.

זכור לי שלא הייתה בענין זה הצבעה.

ולא הייתה הצבעה גם בענין הקודם שהזכיר מר שפירא. לא נתקבלה החלטה שלא לאסור. יתר על כן, בישיבה קודמת הייתה החלטה לפעול נגדם לפי החוקים הקיימים בישראל (הרב י.ל. פיישמן: אל תאמר בישראל - האמר בנוריים! א. ציזלינג: יסלח לי הרב פיישמן, אבל בדיני ישראל גם אנחנו מודים הוראה). ולא זו בלבד: בדין וחשבון

סמטור לבו טמח שאירע בכסד וית'ין גאסר בין חסאר שהמסקד מרידור
גאסר - ובאותה יטיבה איט לא טחח נגד זה.

מליט אחדות לתרב מיטמן ולטר שפירא.

כנראה, דינא דמלכותא דינא, אבל דין ישראל איננו דין. מה קרה?
אינני יודע בדיוק את פרטי המאסר, ואם יתברר שהמאסרים לא היו
כדין - מעון הדבר תיקון. אבל בכל זאת קשה להבין כיצד אפשר
שהרב מיטמן ומר שפירא אינם מביאים כאן את העובדה של סיכון
ענינים יסודיים לעם ישראל, אינם מביאים את עובדת העבירה על
סמכות השלטון, ערעור יסודות השלטון העצמי, אינם מסטרים כיצד
התקופו מהאגיה את החוק ואת האנשים, כיצד סיכנו חיי אנשים,
כיצד ניסו לחדור לתל-אביב. דין מדינת ישראל גם הוא דין שיש
לכבד אותו! ואי-אפשר כך לדבר. אם רוצים למנוע שפיכת דמים - לא
ימנעו על-ידי כך שיגידו: בהפקרות ניהא, אלא אם ייאמר: יש דין
בישראל.

ראש הנמשלה ד. בן-גוריון: זו שאלה יסודית אם יש דין שווה לכל

יהודי בישראל, או אם בייגין וטירוריסטים

שלו מרימים יד נגד מישהו - מונחים להיכנע להם.

כיון שיתכן שיש בין העצורים עולים -

אני מציע לתת מקודה שכל עולה שנעצר, אם בכסד ויתקין או כאן,

גם אם היתה סיבה מספקת למאסרו - ישוחרר.

השר י. גרינברג: לא שמעתי תשובה על שאלותיו של מר שפירא.

בשכילי השאלה היא מי עשה את הדבר: משטרה

רבילה או משטרה צבאית. משטרה צבאית יש לה שליטה על אנטי צבא

בלבד. אבל במקרה זה הנאסרים אינם אנטי צבא. ואפשר לשאול מדוע

לא נאסרו על-ידי המשטרה הרגילה? זו שאלה חשובה; מפני שעלול

להשתרר אצלנו מנהל שהמשטרה הצבאית שלטת בכל.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: הפתורה היא לפי טעם חלק מן הצבא,
 חלק מהכוח המזויין. עדיין לא הוגדרו
 כל כך התחומים. אנחנו עומדים בשעת חירום, העניינים נעשים מתוך
 לחץ, ומבחינה יודיסטית יהיו מסופקים הרבה מאוד דברים. צריך
 לראות את הדבר כפי שהיה. היה נסיון בכוח של אנשים, שאין להם
 רשות לשאת נטל, לתקוף את כוחות הצבא ואת כוחות המדינה, וגיחתה
 מקודם לעמוד נגד זה. אני מבין את הגישה של הרב טישמן - זו
 גישה מוליטית. אבל לפחות עכשיו בדיקה אם היתה זו מטרה צבאית
 או מטרה הדגילה, מתוך גישה ליגליסטית - אין זה הולט את
 העניין. אם באים לסדר את החיים, זו שאלה רצינית ואז צריך לקבוע
 תחומים. התמול היו כוחות מזוינים שפעלו.

השר י. גרינברג: יש שאלה של טעמו האסוריים: אם נאסרו

על-ידי המשטרה הצבאית - הם בבחינת

שבויים, אם על ידי המשטרה הדגילה - צריך להעמידם למשפט.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: הם לא שבויים, כי אינם צד לוחם.

השר י. גרינברג: אם כן, יועמדו למשפט!

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: הוחלט אתמול ועל זה נדון.

השר מ. בנטוב: אינני נוטה לתמוך בעמדת ראש הממשלה,

שבצעת חירום לא צריך לדקדק כל כך

בסמכויות. אך במקרה זה הכל בסדר מבחינה חוקית. הצעתי בישיבה

שלמני האחרונה להסיל על סר הנסחון לסמל בעניין זה בהתאם לחוקת

המדינה, ונטורה לו הסמכות לכך. אפשר להתוכח עכשיו אם ענין

המאסרים עבר את תחום הסימול או לא. יתר על כן: בישיבת אתמול,

כסנתקעזורה שאלה של מאסריים, אמרתי במיידע שיהיה החלטה קודמת להטיל על סר הבטחון לשל בעניינים אלה בהחלט לחוקי המדינה, והחלטה זו בעינה עומדת, על כן אין צורך להחליט אם לאסור או לא לאסור. אם יהיה צורך בכך - יאסרו, אם לא יהיה צורך - לא יאסרו.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: דברים שיש עליהם עוררין ייבדקו במסיבנות, ואם יתברר שנעשה טעות - יתוקן.

בנוגע לעצורים היו שתי הצעות: הצעה הרב מיטמן - לתת תקודה לשחרר את כל העצורים שנאסרו אחוץ והבקר. יש הצעה לשחרר את כל הפוליטים במידה שישינם כאלה בין העצורים, בלי להתחשב במסיבות טבחן בעצרו.

הער מ. בנצור: חיקון להצעה ב': לשחרר ולדרוש התחייבות להחזרתם טובה.

הער הרב י. ל. פישמן: אני רוצה להסביר את הצעה. באחי אליכם בטח קהל רחב והריבוי מזהיר אמכם טחחיה היזם שפיכת דמים והממשלה תהיה הנורם לכך. לא הפצתי לגולל את כל המרטה הזאת. אמרתי שנעשה טעם גדול מצד אצ"ל, אבל נעשו גם טעמים על ידי הממשלה, ומשגים שנעשו על ידי הממשלה בהפכו לדפונות. הריבוי מודיע לכם שמו שפירא ואנכי שנענו עכשיו מהלוכה של 50 אלף איש; אלמלא התערבנו בדבר - היו יוצאים עתה 50 אלף איש לרחובות העיר עם ספרי תורה כידיהם. אנחנו מוצאים שאין דרך אחת להשקיע מעט את הרוחם אלא על ידי סתן תקודה לשחרר מייד כל אלה שנאסרו פאחמול עד היזם. אם לא תהנו זו כזה - האחריות לתוצאות תהיה עליכם. אינני מסכים להשתתף בממשלה, שבהודע הראשון לקיומה יש כבר שפיכת דם יהודים על ידי יהודים. אם זו זה לא ייבתן - אני מחפסר מהממשלה.

יב/ג/ש"ח

השר מ. רוזנבליט:

סדוע אמרו את האנשים

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: אנשים אלה נדאי החקיקו בנשק ועל זה נאסרו.

השר מ. שפירא:

ב"מצודת זאב" ששם נעשו הבוקר מאסרים היו לא רק אנשים מאלה שהחקיקו בנשק - היו שם גם רבים מהושבי העיר שברחו אמש פן הצטוו והם היו עדים למעשה. מר רוקח ספר הבוקר את העדות הזאת בטעם אנשים שהיו שם.

השר א. קפלן:

הצעה היא, שהממשלה תדון בדבר השחרור מחד, לאחר שיהקבל דין וחשבון מלא פי נאסר ואיך.

השר ב. שיתרית:

א) הממשלה הרגילה לא ידעה דבר;
ב) אני תומך בהצעה ב' ביחס לעולים;
ג) אנשים שנשארו נשק יש להבדיל אותם מאלה שלא נשארו נשק - את האחרונים אני מציע לשחרר.

השר י. גרינברג:

אני מציע למנות שופט חוקי, שיבט מיד לבירור ההאשמות נגד העצורים ותהיה לו סמכות גם לשחרר אנשים אם ימצא שעליהם אינה מוטלת האשמה של התמרדות בנשק, וקודם כל ישחרר את העולים שבין העצורים, כפי הצעת ראש הממשלה. נבקש את שר המשפטים שהוא יחד עם ראש הממשלה ימנה את השופט הבוקר.

השר ס. זרתוק:

תומכת להצעה מר גרינברג שאני מקבל אותה: אני מציע לשחרר קודם כל את אלה שידוע שהם עולים חדישים אלא אם כן יש איזו האשמה מסויימת נגדם; שנית, לשחרר מיד את כל האנשים שנחטפו בלי נשק וטאין

יב/2/ט"ח

נגדם האשמה מסויימת גם אם אינם עולים; אלה טיט נגדם האשמה מסויימת - למסוד אותם לזופם החוקר.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: השאלה איך יבחינו בין אדם לבין מי שאינו אדם.

הער א. קמלין: חוסך בהצעת מר גדינבוים.

הער נ. שפירא: אין כאן שאלה של סרט זה או אחר.

השאלה אחרת לגמרי; המוכנה הממשלה

לעשות צעדים לשם השקטת הרוחות או שאינה מוכנה. יש לנו ידיעות

מוטטכות שאנו עומדים טוב לפני ספיכת דמים בארץ (ד. בן-גוריון:

מי יטפוך דמ?) - מי טבידו רובה ישפוך דם. יודע אני כמה "קל"

לנו להשתלט על הצבא שלנו שלא ישודר רכוש יהודי. יש אצלנו חרדה

גדולה, שאנו כמו ידינו הורסים את הממשלה זאת השלטון היהודי

בארץ. הנה באסר ממקד האניה כאילו היה מושע - הביא עולים "בלתי-

ליגליים" לארץ, הביא נסק. והרי הממשלה ניהלה מטא-זמתן על הנסק

הזה!

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: לא נוכל לערער על ההחלטה מאתמול.

הממשלה לא קיבלה את עמדתך. זו עמדת הממשלה

ועליך לכבד החלטה שנתקבלה נגד דעתך ולא לעשות ויכוח.

הער נ. שפירא: הצעתנו היא: להפסיק את ההשחוללות טיפנה

כעת ביטוב ונחמט דרך כיצוד להרויץ את

הצבור כדי שלא לנרדם לשפיכת דמים שחרוס את המדינה - ואנחנו

עומדים על סף ההרס.

אני מציע לאחד את העצורים כולם. אם

לא ישוחררו - אני מודיע שאהיה נאלץ שלא לשאת באחריות.

יב/ג/ט"ח

אולי נסכים כולנו לבחור בועדה בת
שלושה שרים שתבטיח הגאים להשקט

השר י. גרינברג:

הדוחות ולאמניסטיה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: אני תומך בזה בכל לבי.

יש הצעת הרב פייסמן לשתרר את כל אלה
שנאסרו אתמול והיום. כנגד זה יש הצעתי אני והצעת טר גרינברגים
לפנות מיד שומס חוקר שההיה לו ההטכות לשתרר את כל העולים שבין
הנעצרים וכל אלה שלא נתפסו בנטק ביד אלא אם כן יש נגדם האשמה
כבדה.

מציע: לשתרר את העולים, לשתרר אלה שלא
נתפסו בנטק ביד; אלה שנתפסו בנטק ביד -

השר ב. שיטרית:

לכדר את אשמתם.

בעד הצעת הרב י.ל. פייסמן - מצביעים ארבעה שרים
בעד ההצעה המתוקנת של י. גרינברגים - מצביעים
שבעה שרים.

הודעה: לצעדי הרב אני דואה שחודות

השר הרב י.ל. פייסמן:

לעהיד ממסלה זו. לדעתי צריכים כל אלה

בממשלה האשמים בענין להתפטר. אני על כל פנים לא אשא באחריות
ואני מודיע על התפטרותי מהממשלה.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: אתמול הועמדנו בפני דבר שנראה לחלק

מאתנו כערעור קיום המדינה, כערעור

יכולתנו הצבאית, והחלטנו מה שהחלטנו - החלטנו על זה מתוך עיון

ושיקול. עכשיו נתעוררה שאלה אחת שאין לגמרי להשוות אותה עם

השאלה שעמדה אתמול. עכשיו עומדת שאלה קלה בערך: כן שחרור, לא

שחרור. אני יכול להבין שיש אצלך אקומולציה של ההנבדות והתרגויות.

אבל אם בטאלות קשות שעמדנו בננייהן אהמול וטלסום יכולנו להחליט בדוב - בטאלה אם לשחרר כך או אחרת או אם לשחרר בכלל איננו יכולים להחליט בדוב ובגלל זה צריך לעדער את המטטלה? אין שום יסוד לכך. זה דבר שנעשה בחסיון. עליך לסקול גם זאת: אם מר טפירא אומר שהיום היתה סטיכת דמים, אם כי אינני יודע מצד מי (מ. טפירא: מצד אפ"ל!) - נעד כזה של הרב פיסמן עלול קצת לעודד את הדבר, אף כי הוא לא מתכוון לכך. לא צריך עכשיו לעשות דברים תחת אימטולס של אמוציות. קבלנו אהמול החלטה שנשוב לדון במצב שנוצר אחרי מה שקרה בכפר-ויתקין. נעד זה שאתה עושה עכשיו, ויהא מחוך מניעים נאצלים ביותר, עלול להביא לידי תוצאות החמורות. לכן חכה. נשכ אחרי המועצה ונדון על המצב, או שנמצא איזו דרך או שלא נמצא. אם יהלעו חילוקי דעות חריפים שלא נוכל לגשר על מניהם - אז הנעד שלך יהיה טובן. עכשיו אין לזה שום חסיון.

השר הרב י.ל. פיסמן כחור יושב-ראש המטטלה אתה חייב

לדעת שמושב לשחרר מה שמועטים מלאסור עשה אנשים חמים מפשע. האמין לי, אילו יכולתי לחכות - הייתי מחכה.

חשר י. גרינברג; הודעתך היא הודעה סדינית; לאמיתו של

דבר טירוסה הבעת אי-אמון לשד-המטחון ולראש-המטטלה. אינני אושב שהכל נעשה לפי חוק; לדעתי המטטרה הרבילה צריכה היתה לדעה על הענין הראש, אבל זו טאלה אחרת. הצעותי אני, הראשונה והאנייה, מקנות לדבר צורה חוקית. נאסרו שאים; לאחר ההחלטה שקבלנו ירו בודאי מספר הנעצרים לחצי, ואלה שיטארו במעצר יהיו מקרים חמורים. אם, כפי שאני מקוה, הצעת

יב/2/ש"ח

הועדה המקבל - ידע הצבור שאנחנו סוכנים לאמניסטיה בתנאים ידועים. כמובן, יתכן שלא נמצא את התנאים האלה. אבל אם המקבל כאן החלטה למנות ועדה, מירוש הדבר שיש נכונות לצדד את האמניסטיה; ואמניסטיה טובה הרבה יותר משחרור.

השר הרב י.ל. מיטמן: שמעתי אותו - לדאבוננו איננו יכול

לחזור בי מהתספורות. אחריות זו שנשאתי

בה עד עכשיו היא למעלה מכוחי.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: איננו רואה בהודעת הרב מיטמן הבעת

אי-איסון. רק לפני זמן קצר שמעתי דין-

וחשבון ספורט על המאסרים ואלמלא עמדנו עכשיו בפני ישיבת מועצת המדינה, הינו מברכים את העיין. יתכן שנעשו מעשים שלא צריכים היו להיעשות; בימים כאלה יכולים לקרות מעשים כאלה. יכול להיות שעברו על המדה, ואם עברו על המדה - צריך לבדוק את הדבר ולחקן את העניין תיקון.

(הרב י.ל. מיטמן והשר מ. שפירא)
עוזבים את הישיבה)

השר מ. שרתוק: הצעה נוספת: אלה שנחמסו בנסק ביד -

לשחרר אותם בינתיים בערבות.

השר א. קפלן: זאת יעשה המוסד החוקר לאחר שיקבע

את ההאשמות.

השר י. גרינבוים: מציע בחירת ועדה בת שלשה, שהביא

לממשלה הצעה לסידור כל העניינים וגם

הצעה על חנאי האמניסטיה.

השר א. ציזלינג: אין לנו עניין למלא את בתי הכלא שלנו

יב/ג/ש"ח

בעצירים. אבל על הממשלה להבוע הבטחת מידוק הנסק, אי קיום כוחות סאורנטי של אז"ל בצבא, ורק על יסוד זה - טחילת הטאים.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: ההצעה אינה שאנחנו נקבל החלטה מה. ההצעה היא רק בחידת ועדה, שמתפקידה להבטיח סידור כזה שיהיה צבא אחד וחוק אחד המתייב את כולם, יחד עם זה - הנינה על הטאים בעבר. זוהי הכוונה.

השר א. קפלן: הייתי מיעץ למונה העניין שלא להשתמש במלה אמניסטיה, כי אם לומר סמפיליט על הועדה להביא הצעות להיסול העניין.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: ההגדרה אמניסטיה היא במקומה; מידושה שנעשו פעמים לא טובים.

מ ח ל י ט י מ בדוב של 3 : לבחור בוועדה שרים, שבטיה יצירת תנאים לקיום החוק והסדר במדינה, להבטחת אחידות חזבא ולטתן חנינה לעבריינים.

השר י. גרינגוויס: מציע ועדה בת שלושה שרים: שר המספטים, שר חבלי ושר הכסחון.

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: הייתי משחחך בוועדה כיו ברצון, אך לא אוכל להמנות.

השר א. איזלינג: לגבי ראש הממשלה הייתי מציע לנהוג יוצא הן הכלל, שלא יהיה חייב להשתחף בכל חשיבות, אלא יוכל לחלוח נמיג שיפעל בסמו.

יב/2/ט"ח

מז"ק ועדה בת 5 שליט - בהרכב שהז"ק מר

השר מ. בנטוב:

גרינבוים בצירוף השליט מ. שפירא

זא. גיזלינו.

אני עומד על הצעה.

השר י. גרינבוים:

לועדה בת 3 - 3

לועדה בת 5 - 4

מז"ק הצבעה שניה.

השר א. קמלן:

לועדה בת 5 - 4

לועדה בת 3 - 4

ראש הממשלה ד. בן-גוריון: אני מכריע בעד שלושה.

בהצבעה שניה כחליטים ברוב של 5 : 4 לבחור בועדה בת 5

חברי הועדה: שר הבטחון, שר

המשפטים ושר חמניס.

הישיבה נגועלה

